

den til Landsretssagernes mundtlige Behandling dygtigste Sagførerstand, og endvidere, at man kan forvente, at Landsretsdommerne i den store Bys Luft ville være under en bedre og friskere Paavirkning end i den lille By med de snævre Grænses, og endelig at man i Aarhus vil møde med ny og tidssvarende Lokaler, medens man i Viborg skal ofre Penge paa at faa en Bygning opført, og det er ogsaa noget, som ærede Medlemmer maa tage med i Betragtning, særlig under de finansielle Forhold, vi have for Øjeblikket.

Men hvad har Viborg saa at byde paa, hvad stiller den op derimod? Den har, som det er bleven udtalt, en gammel Tradition, og saa har den nogle gamle Lokaler, som efter den højtærede Justitsministers Udtalelser bestaa af en stor Vestibule, en stor Festsal og nogle mindre Hummere, der ere saa godt som ubrugelige. Det er, hvad Viborg har. For ærede Medlemmer, som kun ville tage Hensyn til de Beboeres Krav, der skulle benytte Landsretten, og til Statens Tarv, vil det ikke være vanskeligt at finde Standpunkt, og jeg er sikker paa, at de alle ville stemme for det af os stillede Ændringsforslag.

Laust Jensen: Hvad angaar Spørgsmaalet om den anden Landsrets Sæde, ansaa jeg dette Spørgsmaal egentlig for afgjort ved 2den Behandling og afgjort paa den Maade, at det med 50 Stemmer mod 36 blev vedtaget, at den jydsk Landsret skulde have Sæde i Viborg. Jeg skal for Resten udtale, at jeg tillægger ikke dette Spørgsmaal en saa overordentlig stor Betydning, men da 19 ærede Medlemmer ved at stille Ændringsforslag uden for Betænkningen til denne 3die Behandling vise, at de tillægge dette Spørgsmaal en overordentlig stor Betydning, har jeg fundet det nødvendigt, da vi staa ved Afslutningen af den nu foreliggende Sag, at tage Ordet for at motivere min Afstemning. Inden jeg gaar over til nærmere at begrunde min Afstemning, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der er to Forudsætninger, paa hvilke jeg bygger de Beregninger, som jeg nu agter at anstille over, hvor store Dele af Jylland der have nærmest til Viborg, og hvor store Dele

der have nærmest til Aarhus. Disse to Forudsætninger ere for det første denne, at jeg regner med Viborg—Herningbanen som en Kendsgerning. Ganske vist er Paabegyndelsen af Anlægget endnu ikke sket, men der indeholdes paa indeværende Finanslov en lille Bevilling til Forarbejderne, og jeg antager, at det ikke vil være usandsynligt, at Viborg—Herningbanen vil kunne være aabnet for Driften lige saa tidligt, som Retsreformen træder ud i Livet, og skulde det ikke fuldtud være Tilfældet, saa vil der kun være Tale om en saa kort Tid, at det vil være uden Betydning for den foreliggende Sag. Den anden Kendsgerning er Banens Længde. Om denne ved jeg ganske vist ikke andet, end hvad der er udtalt i Folketingsudvalgets Betænkning i Tillæg B. for Samlingen 1899—1900. Denne Banes Længde er der angivet til 6½ Mil. Jeg gaar ud fra, at dette er rigtigt og tillader mig at omskrive det til 49 Kilometer.

Dernæst skal jeg gaa over til selve Realiteten i den foreliggende Sag. Der vil jeg sige, at medens det ser ud til, at et Medlem og maaske flere her i denne Sal i dette Tilfælde befinde sig i den mindre hyggelige Situation, at de ere med deres Følelse i Viborg, medens deres Fornuft er i Aarhus, saa skal jeg sige, at jeg er mere heldig stillet, idet min Følelse ganske vist er i Viborg, men min Fornuft er der ogsaa, og jeg skal tillade mig nærmere at begrunde hvorfor. For det første er det rent teoretisk rigtigt, at Viborg er Midtpunktet i Jylland, derom kan der ikke disputeres, for saa vidt en jydsk By i det hele skal have den Ære at være Midtpunktet for Jylland. Det ligger altsaa i Sagens Natur, at en stor Del af Befolkningen lettere vil kunne komme til Viborg end til Aarhus, idet mange ikke en Gang behøve at benytte Jernbanen, men kunne benytte Køretøjer eller kunne tage ind til Viborg med Automobil. Jeg tænker derfor, at alle de, der ere Venner af Automobilkørselen og tro paa Automobilerne som Fremtidens Køretøjer, om et Øjeblik ville være med til at stemme for Viborg som Sæde for Landsretten.

Naar jeg dernæst skal anstille nogle Betragtninger over, hvilke Dele af Jylland der maa siges at have nærmere til Viborg